

ΣΚΗΝΗ ΛΑΪΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΛΙΓΙΣΤΑ δυστυχῶς ἔχουσι γραφῆ περὶ τῆς μουσικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, βεβαίως ὁμως δὲν ἔχει γίνῃ λόγος περὶ ὑπάρξεως στοιχείων λαϊκοῦ μελοδράματος.

Ἡ Κυρὰ Ἀναγνώσταινα! Ἴδου ὁ τίτλος μελοδράματος οὗτινος μόνον μία σκηνή, ἴσως μοναδική, εἶνε γνωστή.

Ὁ Πρωτόγερος ἢ ὁ Παρέδρος εἶναι τὸ ἓν πρόσωπον· ἡ κυρὰ Ἀναγνώσταινα τὸ ἕτερον καὶ ὁ Χορὸς.

Ὅταν τὸ μελοδῶμα ἐκτελεῖται ἐντὸς καπηλείου χωρίου τινὸς ἢ πρεσβύτερος ἢ βαθυφωνότερος τῆς συντροφιάς ὑπεδύεται τὸ πρόσωπον τοῦ Παρέδρου, ὁ ὑψιφωνότερος τὸ τῆς Κυρὰ Ἀναγνώσταινας καὶ οἱ λοιποὶ χορωδοῦσι.

Ἴδου τὸ λιμπρέτο·

Παρέδρος

Κυρ' Ἀναγνώσταινα,
δὲν τῶπραξες καλά!...
Τέτοια κόρη ποῦχες, σκύλα,
τί τὴν ἔστειλνες γιὰ ξύλα;

Χορὸς

Τέτοια κόρη ποῦχες, σκύλα,
τί τὴν ἔστειλνες γιὰ ξύλα!...

Ἀναγνώσταινα

Γὼ δὲν τὴν ἔστειλα,
δὲν τὴν ὠρμήνεψα,
εἶδε κι' ἄλλαις πᾶν γιὰ ξύλα
πάει κι' αὐτὴ κοντὰ ἢ σκύλα.

Χορός

Εἶδε κι' ἄλλαις πᾶν γιά ξύλα,
πάει κ' αὐτὴ κοντὰ ἢ σκύλα.

Ἀναγνώσταινα

Μὰ, τὸ κοπέλλι μας
τὸ διαβολότπαρμα.
τὴν ἐφύλαγε 'ς τὸ δρόμο
καὶ τὴν ἔκοψε 'ς τὸν ὄμο.

Χορός

Τὴν ἐφύλαγε 'ς τὸ δρόμο
καὶ τὴν ἔκοψε 'ς τὸν ὄμο.

Ἀναγνώσταινα (μιμούμενη τὴν φωνὴν τῆς κόρης της)

Ἄσε με βο' Ἀγγελῆ!...

Ἰγὼ σοῦ ζύμωνα ψωμί!...

(μιμούμενη τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγγελῆ.)

Καὶ ψωμί θὰ μοῦ ζυμώσης
καὶ φιλή θὲ νά μου δώσης!....

Χορός

Καὶ ψωμί θὰ μοῦ ζυμώσης
καὶ φιλή θὲ νά μου δώσης.

Ἐνταῦθα περατοῦται ἡ μελοδραματικὴ σκηνή.

Ἡ μουσικὴ εἶνε ἀπλουστάτη. Δύο στροφαὶ ἐπανα-
λαμβάνονται:

Ἴδού αὐταί:

Κυρ-Ἄ-να-γνώ-σται-να δὲν τῶ-πρα-ξες κα-λὰ

τέ-τοια κό-ρη ποῦ-χες σκύ-λα τί τὴν ἔ-στελ-νες γιά ξύ-λα.

Ὁ φίλος μου Κ. Ζησίου τί ὠραῖα ποῦ τὸ λέγει!....

Δ. ΓΡ. Κ